

سه شنبه ۲۲ شهریور ماه ۱۴۰۱ • ۱۶ صفر ۱۴۴۴ • 13 Sep 2022

نگاهی به رسانه‌ها

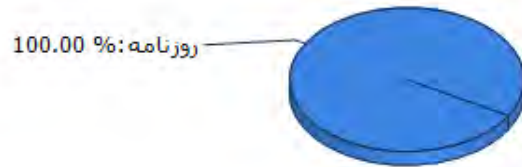
بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۲۰

روزنامه

۲۰

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۱۵/۰	۳	آفتاب یزد	۱
۱۵/۰	۳	هفت صبح	۲
۱۵/۰	۳	هنرمند	۳
۱۰/۰	۲	همشهری	۴
۱۰/۰	۲	وطن امروز	۵
۵/۰	۱	اسرار	۶
۵/۰	۱	ایران	۷
۵/۰	۱	پیام ما	۸
۵/۰	۱	خراسان شمالی	۹
۵/۰	۱	رویش ملت	۱۰
۵/۰	۱	سایه	۱۱
۵/۰	۱	کاروکارگر	۱۲
۱۰۰	۲۰	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	تالارهای نمایشی روز جمعه ۲۵ شهریور اجرا نخواهند داشت	کاروکارگر
۸	بین دودر در کارگاه نمایش	آفتاب یزد
۹	درک وحشت هستی	آفتاب یزد
۱۰	هیچ نگو در سپند	آفتاب یزد
۱۱	برنامه نمایش شب، داخلی، دیوار در جشنواره تورنتو اعلام شد	اسرار
۱۲	معرفی متون پذیرفته شده بخش رادیو تئاتر	ایران
۱۳	اجرای نمایش بین دو در کارگاه نمایش	پیام ما
۱۴	اعام زمان برگزاری هفدهمین جشنواره تئاتر استان	خراسان شمالی
۱۵	وقتی بمباران ساکنان یک آپارتمان را به موتور خونه کشاند!	رویش ملت
۱۶	مشکلات موجود در تئاتر همه اقشار فعال این هنر را دربرمی گیرد	سایه
۱۷	پیشنهادهای ویژه هفت صبح	هفت صبح
۱۸	تئاتر؛ محک زدن افق های یک جامعه در عرصه داستان، ادبیات و نمایش است / یادداشت علیرضا جلالی تبار درباره نمایش «تن سایه»	هفت صبح
۱۹	روایتی متفاوت از «فراموشی» / درباره نمایش «پدر» به کارگردانی آرون دشت آرای	هفت صبح
۲۰	تئاتر به قیمت یک دکتری تجربی	همشهری
۲۱	قفس محمد حاتمی در تالار حافظ	همشهری
۲۲	آنچه میبینید واقعی نیست	هنرمند
۲۳	در تئاتر باید نشانه و تصویر بر سخن مقدم باشد	هنرمند
۲۴	نمایش تن سایه در پردیس سپند ادامه دارد	هنرمند
۲۵	عاشورا این بار از خیمه ابن سعد	وطن امروز
۲۶	مدرسه تئاتر مولوی راه اندازی می شود	وطن امروز

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

تالارهای نمایشی روز جمعه ۲۵ شهریور اجرا نخواهند داشت

تالارهای نمایشی تهران و شهرهای دیگر کشور روز جمعه ۲۵ شهریور ماه در آستانه اربعین حسینی اجرا نخواهند داشت. به گزارش کاروکارگر به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، نمایش های تالارهای تهران و دیگر شهرهای کشور روز جمعه ۲۵ شهریور ماه، همزمان با فرا رسیدن ایام سوگواری اربعین حضرت سیدالشهدا (ع) اجرایی نخواهند داشت. لازم به توضیح است از روز یکشنبه بیست و هفتم شهریور ماه، آثار نمایشی طبق برنامه های از قبل اعلام شده میزبان علاقه مندان و مخاطبان خواهند بود.

«بین دو در» در کارگاه نمایش

نمایش «بین دو در» به نویسندگی میشل آزما به کارگردانی زیبا خادم حقیقت از روز سه شنبه بیست و نهم شهریور ماه در کارگاه نمایش مجموعه تئاتر شهر به صحنه خواهد رفت. به گزارش خبرآنلاین، نمایشنامه «بین دو در» روایت قصه زنی است که پس از تحمل شانزده سال حبس، می‌بایست آخرین شب دوران محکومیت خود را در انتظار و هراس باز شدن درهای زندان به صبح برساند.

نقدی بر نمایش «هیوشیما» به نویسندگی و کارگردانی مصطفی فراهانی

درک وحشت هستی

«گرگیاس» فیلسوف متقدم یونانی قرن پنجم پیش از میلاد و «بیچه» فیلسوف متأخر آلمانی قرن نوزدهم را می‌توان به عنوان دو رأس تفکر پوچ محور در نظر گرفت. جدال فلسفی که با رویه معاد خواهی سایر ادیان سر عناد دارد و به ستیز با آنان می‌پردازد و اندیشه آخرالزمانی را به سیاهی مطلق می‌کشاند. ساقه‌های تفکری که ریشه هایش با جنسی از پارائونیا و بدگمانی محض همگون شده است. نمایش «هیوشیما» مخاطبش را به خوابی کابوسی وار می‌کشاند. پرده‌ای به روی زمان حال می‌کشد و شما را در فروچاله‌ای مهیب هل می‌دهد. به موازات اندیشه پوچی، انتهای دنیا و پایان قصه آخرالزمانی وقتی با برودت و سرمای بیش از حد در نمایش هیوشیما همراه می‌شود ما را با تفکر جهان اساطیری اسکندریه‌نوی نیز همراه می‌کند. فلسفه‌ی زیستی در آن دیار که باور دارد پایان زمین با سرما و یخبندان شدید تَوَام خواهد بود. بی شک تلفیق دو اندیشه‌ی نیپیلیسم و اسطوره محور اروپای شمالی و بر تافتنش بر تمدن ایران زمین می‌تواند ما را با نگاهی الگو وار از فرایند پست مدرنیته در تئاتر حاصل همراه کند. زندگی در ایرانی که خود بر چندباوری ادیانی چون زرتشت و اسلام و غیره صحنه می‌گذارد. اجساد آدمیان بر سر واقعیت زیستی هوار می‌شوند و فضای وهمی و نمادین اثر خودش را به تفسیر می‌نشانند. واژه شکلی «تن» با هویتی محجوب از عنصر «گفن» به ایستایی آخرالزمانی الصاق می‌شود. بدن‌هایی بی حرکت و فاقد هویت که خودشان را به ارتشی از سایه‌های وحشت مصلوب می‌کنند. سوالی که در ذهن من شکل می‌گیرد اینگونه است: ریشه‌های سوژه‌ی تلفیقی تلفیقی حاضر از کدامین مسیرها عبور کرده‌اند و مفاکش بر کدام بستر استوار است؟ آنچه نظر مرا در این نمایش به خود معطوف می‌کند تلفیقی ست که ذات آن به واژگان اضطراب و التهاب در زمانه‌اش منتج می‌شود. قلم نویسندگانی که در ناخودآگاه عمقی از همین جنس به چشم می‌خورد. جوابی که خودش را به نگاهی جامعه شناختی معطوف می‌کند. به نظرم هیوشیما نمایشی انتقادی از وضعیت موجود است. مانند یک میوه‌ی رسیده‌ی تابستانی است که در ظرف زمانه‌اش سرو می‌شود. کلماتی چون امید و آرزو در آن دورترین و محال‌ترین شکل وجودی خود رسیده‌اند و آنچنان دست نیافتنی نشان می‌دهند که گویی میلیون‌ها فرسنگ با آن فاصله گرفته ایم. هیوشیما آوردگاه اندیشه و باور است. تظلم خواهی رئالیسمی به محاق می‌رود و پرده‌ی سیاه هیچ انگاری بر صحنه‌ی تئاترش کمرانی می‌کند. موقعیت شخصیت‌های نمایشی هر کدام در وضعیتی مستقل به سیاه چالهای هولناک کشیده می‌شوند. سربازی فراری که شبی در گورستان به گوربان محلی پناه آورده است. دختری در پی مادرش و نگهبانی درمained در جستجوی

که درش زمان و مکان هر دو یا دست کم یکیشان مجهول می‌نماید در هیوشیما شما در دل زمانه و موطن خود قرار می‌گیرید تا پیامش را در لفافه‌ای همچون مُردارهای گورستانش برای ما بازنامه‌ی کند. تئاتر مصطفی فراهانی از طرف و منظرفی می‌گوید که ظرف کوچکش بنای جنونی طغیانگر را نشانه می‌رود که فصل الخطاب مرگ، محصول نهایی را در خود می‌پسند. منطق با نظریات «بیچه» در کتاب «زایش تراژدی» بر اساس وجوهات آپولونی و دیونسی در تفکر اسطوره محور، نتیجه حاصل از تقابلات آپولونی و دیونسی در دل کشمکش‌ها و تعاملات تراژدی آشکار می‌شود: قهرمان تراژیک درام، در تلاش است تا سرنوشت پر آشوب و نامتعادل (وجه دیونسی هستی او) خویش را تعادل و انتظام (وجه آپولونی هستی او) ببخشد؛ هر چند در نهایت ناکام از دنیا می‌رود، نتیجه چنین استنباط می‌کند که یک شخصیت دیونسی در نهایت به این درک می‌رسد که اعمال او توان ایجاد تغییر در تعادل جاودانه موجود در هستی را ندارند و همین حقیقت او را آنچنان دلزده و رنجور می‌سازد که توان انجام هرگونه عملی در کلیت آن از او سلب می‌شود، زمینه اصلی‌ای که در کتاب زایش تراژدی به آن پرداخته می‌شود این است که هنرهای دراماتیک و به طور خاص تراژدی‌ها حاصل تلفیق انتخاب‌های هنری دیونسی و آپولونی هستند. نتیجه در ادامه استنباط می‌کند که چنین تلفیق ظرفی در هنرهای دراماتیک از دوره تراژدی نویسان یونان باستان تاکنون شکل نگرفته‌است. در اینجا آپولون بازنامه‌ی هماهنگی، تکامل، شفافیت و منطق است؛ در حالی که دیونسیوس در سویی دیگر بازنامه‌ی بی‌نظمی، مستی، عواطف، خلسه‌ها و جذبه‌های بشری است. او برای بیان تفکر خویش از این دو نیروی متقابل استفاده می‌کند چون جهان ذهن و نظم از یک سو، جهان شور، حرارت و بی‌نظمی و هرج و مرج از سوی دیگر، پایه‌های بنیادین فرهنگ یونانی را شکل می‌دادند. طرف آپولونی، جهانی رویاگونه و مملو از توهمات است؛ و طرف دیونسی حالتی است سرمستانه، آزادی غرایز و کنار زدن مرزها و محدودیت‌ها را بازنامه‌ی می‌کند. در این فاز دیونسی انسان همچون یک سائیر ظاهر می‌گردد. او بازنامه‌ی وحشت ناشی از اضمحلال اصل تشخیص و در عین حال تصویرگر کسی است که از این اضمحلال لذت می‌برد. نتیجه‌ای که از این دو بنیان فلسفی حاصل می‌شود، بازنامه‌ی شرایط شناختی و ادراکی است که از طریق عوالم هنر خود را به عنوان قدرت طبیعت در انسان متجلی می‌سازد؛ رویکرد نمایش هیوشیما نیز بر این پایه‌ی فلسفی و ادراک نتیجه‌ای نزدیک است. جزئیات در طراحی صحنه هیوشیما با بافت زندگی روستایی گره می‌خورد تا تماشاگر خودش را جزئی از وجود نمایش احساس کند. طراقت‌هایی که از دید «کارگردان-طراح صحنه» دور نمانده و او به مقوله‌های مهمی برای باورپذیری فضای وهم انگیز نظر کرده است. سایر اجزاء نمایش مانند طراحی نور، صدا، گریم، لباس و آکسسوار جملگی در وحدتی متناظر با طراحی صحنه قرار می‌گیرند و رویداد هیوشیمایی حاصل را به زیبایی می‌نشانند. نمایش هیوشیما در عصری تابستانی شما را به کابوسی هیچ انگارانه دعوت می‌کند تا وجوهات فلسفه‌ی پوچ محور را در برابر امور معادخواهی و تسلسل نگری قرار دهد. شما در انحنای زمان-مکان هیوشیمایی مصطفی فراهانی به سببایی مطلق پرت می‌شوید تا نسبت حقیقی و نامتوازن درصد «تور» بسان «ماده» و «ظلمت-تاریکی» به غایت «ضد ماده» را با چشم وجودی و روح خود لمس کنید.

رازهای متوحش. اگرچه که گوربان و نگهبان از ماده‌ی شیمیایی و مخدر صنعتی در آمیخته با نام نمایش نیز بهره مندند اما هر دو دسته‌ی هوشیار و ناهشیار در انتها با سرعتی مشابه به درون فروچاله‌ی محتوم کشیده می‌شوند. آواری نمادین که وضعیت هیوشیمایی دهه‌ی چهل میلادی را بازسازی می‌کند تا با استعانت از آن مردمش را از رویدادی تمثیلی آگاه سازد. زبان گوربان با بازی «براهیم ناتج» همچنین معلولیت بدنی نگهبان، طبقه‌ی فرودستی را بازنامه‌ی می‌کند که در پناه مخدری هولناک روزگاری جبر زده را سپری می‌کنند و با کمک این ماده‌ی هولناک در قالب فاز دیونسی خود فرو می‌روند. زبان در گویش کلامی هر دویشان-گوربان و نگهبان- به لکت و داشته شده تا بازنامه‌ی قدرت ماده مخدر باشد. رنج و شخصیت نامبرده تصویرگر زندگی تراژیکی ست که کورسویی از عدالت در آن راهی ندارد. می‌توان در چهار ضلعی طراحی شخصیت‌های «نویسنده-کارگردان» آن دو را نماینده جبر یا پرسونای دیونسی دانست و دختر و سرباز با سر متشأ وجه آپولونی را نمایندگانی بیرونی از نظام جبری در نظر گرفت که در نهایت قوه‌ی وهمی مکان گورستان بر آنان می‌چربد و امید و آرزو در همان تک اتاظر زندگانی به قبری از تاریکی بدل می‌شود. چله‌ی زمستان از منظر بعد زمان و محل گورستان از نگاه بُعد مکان در روایت خود جلوه‌ی گاه فرمی نمایش را بنیان نهاده‌اند و از سویی سلسله‌ی علت و معلولی در داستان از سویی و رویدادهای تصادفی از دگر سوی چهار ضلعی شکلی روایت را تکمیل می‌کنند تا محتوای هدفمند مصطفی فراهانی بسوار بر فرم سببالبش با ایماز نهایی‌اش خودش را بر ذهن و یاد مخاطبانش حک کند. روایت هیوشیما در زمان و مکان متعین رخ می‌دهد. گویی در نزدیکی ما در حال وقوع است. آشناست و نه غریب. گویی در حال اتفاق افتادن پدیده‌ای آشنا در فضای آشنایی زدایی شده قرارمان می‌دهد. بر خلاف عناصر شناختی و وجه تسمیه آخرالزمانی

«هیچ نگو...» در «سپند»

نمایش «هیچ نگو هملت...» به طراحی، کارگردانی و بازنویسی محمد اسماعیل بیگی از ۱۶ شهریور ۱۴۰۱ در سالن شماره ۲ پردیس تئاتر سپند روی صحنه رفته است. سامان خلیلیان تهیه کننده «هیچ نگو هملت...» است که با نمایشنامه‌ای از رضا گشتاسب و با روایتی تازه از «هملت» ویلیام شکسپیر تا ۱ مهرماه ۱۴۰۱ هر شب ساعت ۱۹ روی صحنه می‌رود. به گزارش صبا، بازیگران این نمایش حسام صلاحی نژاد، یاسمن عیسی زاده، صادق چناری، فاطمه محمدیان، سامان شکیبا، شیرین رضایی، رضا سلیمی و دانیال عزیزی هستند.

برنامه نمایش «شب، داخلی، دیوار» در جشنواره تورنتو اعلام شد

فیلم سینمایی «شب، داخلی، دیوار» روزهای ۱۲، ۱۳، ۱۵ و ۱۷ سپتامبر در جشنواره تورنتو کانادا برای مطبوعات و مخاطبان جشنواره به نمایش گذاشته می‌شود. به گزارش اسرار از روابط عمومی، فیلم سینمایی شب، داخلی، دیوار به نویسندگی و کارگردانی وحید جلیلوند و تهیه‌کنندگی علی جلیلوند که در بخش سینمای معاصر جهان جشنواره فیلم تورنتو (Toronto International Film Festival) حضور دارد، روز دوشنبه ۱۲ سپتامبر (۲۱ شهریور) ساعت ۹:۴۰ شب برای اهالی رسانه به نمایش در می‌آید، روز سه‌شنبه ۱۳ سپتامبر (۲۲ شهریور) ساعت ۹ شب اولین نمایش رسمی فیلم در آمریکا خواهد بود و روز پنجشنبه ۱۵ سپتامبر (۲۴ شهریور) ساعت ۹ شب و همچنین روز شنبه ۱۷ سپتامبر (۲۶ شهریور) ساعت ۸:۳۰ صبح برای مخاطبان جشنواره روی پرده می‌رود در خلاصه داستان فیلم آمده است؛ زندگی نابینایی به نام علی با ورود نابهنگام زنی متواری، آشفته می‌شودنویید محمدزاده، امیر آقایی، علیرضا کمالی، سعید داخ، با معرفی دایانا حبیبی و دانیال خیری‌خواه و جمعی از بازیگران و هنرجویان تئاتر بازیگران این فیلم هستند.

معرفی متون پذیرفته شده بخش رادیو تئاتر

هجدهمین جشنواره تئاتر مقاومت لیست نهایی متون پذیرفته شده در بخش «رادیو تئاتر» را معرفی کرد. هجدهمین جشنواره بین المللی تئاتر مقاومت به همت انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس بنیاد فرهنگی روایت فتح و با دبیری سید وحید فخرموسوی در بازه زمانی شهریورماه تا آذرماه ۱۴۰۱ و در گستره ایران و کشورهای اسلامی برگزار می شود. / [روابط عمومی جشنواره](#)

تاریخ انتشار: سه شنبه ۲۲ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۱۵

اجرای نمایش «بین دو در»

در کارگاه نمایش

نمایش «بین دو در» به نویسندگی میشل آزما و به کارگردانی زیبا خادم حقیقت از روز سه شنبه بیست و نهم شهریور ماه در کارگاه نمایش مجموعه تئاتر شهر به صحنه می‌رود. به نقل از وبسایت تیوال و به گزارش روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر، «بین دو در» عنوان تازه‌ترین نمایش تئاتر شهر است که از روز سه شنبه بیست و نهم شهریور ماه در کارگاه نمایش این مجموعه پیش روی مخاطبان قرار می‌گیرد. نمایشنامه «بین دو در» روایت قصه زنی است که پس از تحمل شانزده سال حبس، می‌بایست آخرین شب دوران محکومیت خود را در انتظار و هراس باز شدن درهای زندان به صبح برساند.

اعلام زمان برگزاری هفدهمین جشنواره تئاتر استان

مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان شمالی گفت: هفدهمین جشنواره تئاتر خراسان شمالی، آذر امسال برگزار می شود. به گزارش روابط عمومی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان شمالی، «تقی صادقی» افزود: اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی با همکاری انجمن هنرهای نمایشی استان، با توجه به شیوه نامه ابلاغی اداره کل هنرهای نمایشی به منظور تداوم و تثبیت جایگاه هنر نمایش، ارتقای تولیدات سالانه هنرمندان تئاتر استان و در راستای پشتیبانی از تولید و اجرای عمومی سالانه، هفدهمین جشنواره تئاتر استان خراسان شمالی را برای معرفی آثار منتخب به جشنواره بین المللی تئاتر فجر برگزار می کند. وی موضوعات مرتبط با شعار سال ۱۴۰۱ (تولید، دانش بنیان و اشتغال آفرین) با محوریت رشد و توسعه اشتغال استان، آثار نمایشی که به موضوعاتی همچون کاهش آسیب های اجتماعی، امید و نشاط اجتماعی، ارتقای نهاد خانواده، همگرایی ملی، ارزش های انسانی - اسلامی، فرهنگ نماز و عفاف و حجاب توجه ویژه داشته باشند و نمایش هایی که با توجه به موضوعات و مسائل منطقه و استان با چشم انداز جهانی و بهره گیری از شیوه ها، شگردها، جریانات روز تئاتر جهان تولید شده باشد از جمله اولویت های موضوعی جشنواره برشمرد. «صادقی» همچنین استفاده از بسترهای فرهنگی، هنری، اجتماعی، تاریخی، ادبی، اقتصادی، سیاسی، آداب و رسوم، فرهنگ ایرانی اسلامی اقوام منطقه و سنت ها در جهت توسعه تئاتر در استان خراسان شمالی و معرفی منطقه به عنوان باب الرضا در جامعه هنری و زمینه های ظهور و بروز انقلاب اسلامی و ترویج دست آورد های دفاع مقدس را از دیگر اولویت های موضوعی جشنواره مورد تاکید دبیر خانه نام برد. وی خاطر نشان کرد: متقاضیان حضور در جشنواره لازم است فرم تکمیل شده در جشنواره به همراه فایل نمایش نامه را به صورت word و اجازه کتبی نویسنده را تا ۱۰ مهر سال جاری به دبیر خانه جشنواره در مجتمع فرهنگی و هنری گلشن بجنورد ارسال کنند.

وی یادآور شد: زمان بازبینی آثار ۱۰ آبان و زمان برگزاری جشنواره نیز نیمه اول آذر امسال خواهد بود.

وقتی بمباران ساکنان یک آپارتمان را به «موتورخونه» گشاند!

امیرحسین بصیر کارگردان نمایش «موتورخونه» درباره شکل‌گیری این نمایش با هنرجویان کم‌تجربه توضیحاتی ارائه داد و شخصیت‌های این نمایش را نماینده مردم جامعه دانست. امیرحسین بصیر نویسنده، طراح و کارگردان نمایش «موتورخونه» که در عمارت نوفل لوشاتو روی صحنه است، درباره مضمون این اثر نمایشی گفت: وقایع نمایش «موتورخونه» در دهه ۶۰ و زمان بمباران هوایی در تهران را روایت می‌شود. در این نمایش جامعه ایرانی در اشکلی کوچک‌تر و در قالب ساکنان یک آپارتمان به تصویر کشیده می‌شوند که به دلیل بمباران به موتورخانه ساختمان پناه می‌برند. اهالی ساختمان در این

موتورخانه گیر افتاده و محبوس هستند و نمی‌توانند از این موتورخانه بیرون بیایند اما همه به دنبال فرار هستند ولی در نهایت در همین موتورخانه دفن می‌شوند. وی ادامه داد: اهالی ساختمان می‌توانند هر کدام نماینده قشر خاصی باشند اما همگی از نظر طبقه اقتصادی در یک سطح قرار دارند و رنگ‌ها و تفاوت‌هایشان براساس نوع رفتارشان است. اگر در جامعه هم دقت کنیم، متوجه می‌شویم که افراد زیاد از نظر نسل و نژاد و تفکر از هم متفاوت نیستند و بیشتر شبیه‌هاشان با یکدیگر تفاوت دارد. بصیر درباره شیوه اجرایی نمایش توضیح داد: نمایش در پیرنگ اصلی اثری

رنالستی محسوب می‌شود اما در اجرا یک سری قواعد اکسپرسیونیستی هم وارد شده است و عواطف و احساسات درونی را به شکل بیرونی می‌بینیم. در همین راستا در این نمایش با کاراکتری به نام «مغر» مواجه هستیم که مغز همه آدم‌هاست و اوست که همه را هدایت و راهنمایی می‌کند و فضای نمایش را به سمت و سوی اکسپرسیونیستی می‌کشاند. این کارگردان در پایان درباره گروه نمایش و شکل‌گیری اثر بیان کرد: این نمایش کاری از هنرجویان مؤسسه «هشت میلیمتری» به مدیریت هومن سیدی است. و اکثر بازیگران نمایش که متولد دهه ۷۰ و ۸۰ هستند تا به حال

تجربه روی صحنه رفتن نداشتند و حتی برخی از آنها تا به حال تئاتر هم ندیده بودند. اما در حال حاضر این ۲۰ نفر انقدر آماده و دغدغه‌مند هستند که می‌توانم به جرات بگویم که همه‌شان هنرمندان آینده‌داری خواهند شد. هم هومن سیدی و هم معین شاهچراغی تهیه‌کننده نمایش افراد شریف و دغدغه‌مندی هستند و هدفشان پرورش و آموزش نسل جوان به حوزه تئاتر و سینما است. داود نامور مدیر عمارت نوفل لوشاتو هم با گروه بسیار همراه بوده است و می‌توانم از او در میان مدیران تماشاخانه مختلف به عنوان انسانی شریف و درست نام ببرم. این نمایش با رویکردی اجتماعی قصه‌ای در دل روزهای بمباران دهه شصت را در

فضایی کم‌دی روایت می‌کند. در خلاصه داستان این نمایش آمده است: اهالی یک ساختمان بعد از شنیدن آژیر قرمز وارد موتورخانه می‌شوند و در پس آن ماجراهایی برایشان اتفاق می‌افتد. بازیگران این نمایش (به ترتیب حروف الفبا) پدram آزاد، مجید اجتهادی، قاسم اصغری، شبنم اصغهرانی‌زاده، بهار باختر، عرفان بافق‌سی‌زاده، رضوان حاج‌هامون خان محمدی، بهرنگ رهنمون، محمد سعادت‌مند، سهیل طاهریان، علی طیبی، در سای فرح‌نیا، فرناز فرضی، مهدی کاشانی، امیر کاظمی، وجیهه لاریجانی، شایان مرادطجری، سحر نیک، علی نیکنامی و امیرحسین بصیر هستند.

مریم یاسین زاده: کارگردان نمایش «تن سایه»:

مشکلات موجود در تئاتر همه اقشار فعال این هنر را دربرمی گیرد

امیرپارسائیان مهر

amir.parsaeianmehr@gmail.com

مریم یاسین زاده: کارگردان نمایش «تن سایه» با ابراز تأسف از اینکه مشکلاتی که امروز، برای به اجرا بردن یک نمایش وجود دارد، مشکلاتی عام است و به طور یکسان برای همه گروه‌های نمایشی محسوب می‌شود، گفت: «این مشکلات، شامل پروسه چندماهه تمرین، هزینه ساخت اثر، نبود حمایت‌ها و دیگر موارد می‌شود و اکنون، قشر خاصی فقط

درگیر چنین مشکلی نیست و همه را دربرمی‌گیرد». وی بایبان اینکه بعد شیوع کرونا، از ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۱ و در طول سه سال گذشته، هزینه تولید و ساخت اثر نمایشی چندین برابر شد، افزود: «پاندمی کرونا، همه تئاتر را در سکوت فرو برد و علی‌رغم تمرین‌های سخت گروه‌ها، فرصت اجرا رفتن را از اکثر گروه‌ها گرفت و اجراهای آن‌ها را عقب انداخت». یاسین زاده، با اظهار تأسف از اینکه کرونا در مدتی که بود و هنوز هم هست، باعث شد هنرمندان ارزشمندی از دنیا بروند، افزود: «هریک از هنرمندانی که به واسطه کرونا، از میان ما رفتند آدم‌های تأثیرگذاری در دنیای هنر به‌شمار می‌رفتند؛ بنابراین، این مهم‌ترین تأثیری است که کرونا بر جای گذاشته است». کارگردان نمایش «تن سایه» با تأکید بر اینکه هنر ارزشمند و والای تئاتر همیشه مهجور بوده است، افزود: «چنین موضوعی باعث شده تا هنرمندان عرصه هنرهای نمایشی برای اینکه به درستی دیده شوند، فریاد سر بدهند و همچنین نهایت تلاش خود را به خرج دهند تا اتفاق درخوری به وقوع بپیوندد». یاسین زاده درباره نمایش «تن سایه» که با نویسندگی و کارگردانی وی؛ با ژانر درام روی صحنه است، با اشاره به اینکه این اثر، قصه آدم‌هایی از اقلیم‌های مختلف این سرزمین است که روایت‌های عاشقانه‌شان مثل سایه هیچ‌وقت از آن‌ها جدا نمی‌شود، گفت: «در این نمایش، مریم مؤمن، علیرضا جلالی تبار، سمن قناد، آناهیتا خسروی و حسین جاهد بازی می‌کنند و در بخش‌هایی از آن، محمد زند و کیلی به صورت زنده ترانه‌هایی را برای مخاطبان اجرا می‌کند».

تاریخ انتشار: سه شنبه ۲۲ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۱۵

پیشنهادهای ویژه هفت صبح				
زمان	مکان	بازنگران	کارگردان	نمایش
۱۹	تالار محراب	حامد شیخی، عسل گلیباز	حامد شیخی	رضا شمرخون
۳۰	تالار مولوی	مسعود طیبی، حسین ابراهیم نیا	مسعود طیبی	سندرم هملت
۱۸	تئاتر شهر	زهرا محرابی، بی تا عزیز	صادق برقی	سفید
۱۹:۴۵	تئاتر شهزاد	ندا مقصودی، وحید نفر	محمد رضا پور کریمی	خانه خراب
۱۹	تئاتر شهر	مهرنوش بله، حامی علیزاده	مهدی شاه پیری	شفره
۱۹	تماشاخانه ایرانشهر	ایرج راد، محمد کریمی	سهراب سلیمی	آقای اشمیت کیه؟
۳۰	تئاتر شهر	رضا کیانیان، لیلی رشیدی	آروند دشت آرای	پنر

تئاتر؛ محک زدن افق‌های یک جامعه در عرصه داستان، ادبیات و نمایش است

یادداشت علیرضا جلالی تبار درباره نمایش «تن سایه»

از سال به شکل مداوم اجرا می‌برد. بنابراین نمی‌توان تمام اعتبار تئاتر را صرفاً از طریق فعالیت مستمر جوان‌ها یا فعالیت سالن‌های تئاتر خصوصی و رویکرد آنها در فروش گیشه‌ها طلب کرد.

این مطلب در خاتمه یادآور می‌شود نمایش «تن سایه» با حضور بازیگرانی همچون (به ترتیب ورود به صحنه): مریم مومن، علیرضا جلالی تبار، سمن قناد، آناهیتا خسروی و حسین جاهد به روی صحنه می‌رود و در بخش‌هایی از این نمایش محمد زند و کیلی به صورت زنده ترانه‌هایی را برای مخاطبان اجرا می‌کند. خاطر نشان می‌شود، پیش فروش اینترنتی روزهای جدید نمایش ۷۵ دقیقه‌ای «تن سایه» در سایت تیوال آغاز شده و علاقه‌مندان به تهیه بلیت می‌توانند به این سایت مراجعه و یا به صورت حضوری به گیشه پردیس تیاتر سپند مراجعه کنند.

تئاتر توضیحاتی داد و افزود: در دوران متفاوتی زندگی می‌کنیم و برای سنجش غیرسلیقه‌ای، نیاز به آمار و عدد و رقم داریم. تئاتر در دهه گذشته با استقبال خوب مردم در شهر تهران مواجه بود و بیست سال پیش، به لحاظ تجربی و حضور در جشنواره‌ها نمایش‌ها در خشان بودند به طوری که هر بار، فقط بخشی از ظرفیت تئاتر فعال بود که البته تاحدودی، هنوز هم این ظرفیت فعال است. تئاتر محک زدن افق‌های یک جامعه در عرصه داستان، ادبیات و نمایش است. تئاتر موضوعات مهمی را در بر می‌گیرد که باید در مورد آنها صحبت کرد. در همه جای دنیا پرچمداران فرهنگ برای تئاتر هزینه می‌کنند و این کمک هزینه‌ها با اینکه چندان کلان نیست، برای آنها تشخیص فرهنگی ایجاد می‌کند. به طور مثال، گروه نمایشی خاصی در اتریش نمایش «هملت» ویلیام شکسپیر را شش ماه

علیرضا جلالی تبار که این روزها در نمایش «تن سایه» به نویسندگی و کارگردانی مریم یاسین‌زاده و تهیه‌کنندگی احسان حاجی‌پور در سالن شماره ۲ پردیس تیاتر سپند به روی صحنه رفته و ایفای نقش می‌کند در گفت‌وگویی نظرات خود را درباره نمایش این‌گونه عنوان کرد: «تن سایه» قصه آدم‌هایی از اقلیم‌های مختلف این سرزمین است که روایت‌های عاشقانه‌شان مثل سایه هیچ‌وقت از آنها جدا نمی‌شود. وی از نخستین همکاری‌اش با مریم یاسین‌زاده ابراز خرسندی کرد و گفت: خوشحالم با جمع حرفه‌ای از بازیگران و گروه حرفه‌ای همکاری دارم. ضمن اینکه موضوع نمایش و نقش من نیز همان چیز است که سال‌ها دغدغه آن را داشتم و بسیار خوشحالم از اینکه ادای دین می‌کنم. او در ادامه درباره شرایط عمومی

روایتی متفاوت از «فراموشی» درباره نمایش «پدر» به کارگردانی آرون دشت‌آرای

سوی عزیزترین فرد زندگی‌اش فراموش شده و آیا مرگ چیزی بیشتر از فراموشی از سوی عزیزان است؟! در میان آثاری که تا به حال درباره فراموشی نوشته و ساخته شده اما اثر زلزله‌آتری متفاوت از منظر زاویه دیدی است که او برای بیان روایتش انتخاب کرده است. در فیلم موفق «هنوز آلیس» ما تلاش بیرونی زن را می‌بینیم برای به تعویق انداختن فراموشی، مبارزه او و پیدا کردن راه‌هایی که او دیرتر در موقعیتی که از آن می‌ترسد قرار بگیرد اما در نمایشنامه زلزله‌آرای درونی پیرمرد می‌شویم و از زاویه دید او به موقعیت جدید نگاه می‌کنیم. در مغز مرد به عنوان کسی که در حال فراموشی است چه اتفاقی در حال رخ دادن است؟ بسیاری از ما، افراد دچار آلزایمر را این گونه می‌شناسیم که اسامی را اشتباه می‌کنند، به دیگران تهمت خیانت می‌زنند، وسایلشان را گم می‌کنند و خود نیز گم می‌شوند اما چه اتفاقی می‌افتد که آن‌ها به این مرحله می‌رسند. شاید برای فهمیدن این مهم خوب باشد سری به سالن اصلی تئاتر شهر بزنیم و زندگی این پیرمرد را از نزدیک نظاره کنیم.

را خیانت بدن می‌داند. بدنی که تا به حال در بهترین شکل خود عمل کرده، همه جا و هر لحظه ما را همراهی کرده، کوه‌ها را بالا آمده و دشت‌ها را در نور دیده اما ناگهان به هر دلیلی توان همراه بودن با مایی که دوست داریم همچون سابق زندگی کنیم از دست می‌دهد و زندگی را در نقطه‌ای متوقف می‌سازد. بدن در لحظه‌ای که به روال عادی زندگی عادت کرده ایم خیانت می‌کند و ما نمی‌دانیم باید با این خیانت چطور روبه‌رو شویم؛ اتفاقی که برای شخصیت اصلی در نمایش پدر می‌افتد. او شاهد خیانت عقلش است که اینچنین اتفاقات و آدم‌ها را به هم می‌ریزد تا او قدرت تشخیص خود، پیرامون و آدم‌های اطرافش را از دست بدهد. «اورین یالوم» در یکی از روایت‌هایش از مرگ، داستان زنی مسن را بیان می‌کند که شوهرش به بیماری آلزایمر مبتلا شده و او را فراموش کرده است. زن به یالوم مراجعه می‌کند و شوهر را مقصر رنج‌های خود می‌داند. شوهری که او را پس از عمری زندگی فراموش کرده، جوانی، روزهای خوش و چچه‌ها را از یاد برده و حالا زن به اضطراب مرگ دچار شده است و حتی بیشتر، خود را در موقعیت مرگ می‌بیند. او از

فلوریان زلزله‌آرای در ایران بیشتر به نام نمایشنامه‌نویس می‌شناسند و می‌توان آن را تنها فرانسوی‌ای دانست که نمایشنامه‌هایش در ایران اینچنین مورد استقبال قرار گرفته است و در زمان رونق تئاتر همیشه چندین نمایشنامه از او روی صحنه بود؛ نمایشنامه‌هایی همچون «مادر»، «دروغ»، «یک ساعت آرامش»، این بار اما نمایشنامه «پدر» از این نویسنده با بازی رضا کیانیان و کارگردانی آرون دشت‌آرای روی صحنه سالن اصلی تئاتر شهر آمده است. «پدر» روایتی از مهندس بازنشسته‌ای است که در روزهای پیری به زوال عقل و آلزایمر مبتلا شده و رفته‌رفته با دنیای بیرون غریبه می‌شود. در مورد آلزایمر و فراموشی - چه در جهان و چه در ایران - کارهای بسیاری ساخته شده است. یکی از بهترین نمونه‌های آن را می‌توان به فیلم «هنوز آلیس» با بازی «جولیان مور» اشاره کرد که چطور مبارزه یک زن موفق و استاد دانشگاه را با بیماری ناخواسته فراموشی نشان می‌دهد و تلاش او برای غلبه کردن بر این بیماری که در نهایت به همراهی او و پذیرشش منجر می‌شود. «هوی کرل» در کتاب «بیماری»، بیماری

تاریخ انتشار: سه شنبه ۲۲ شهریور ماه ۱۴۰۱: ۱۰:۱۵

تئاتری به قیمت یک دکتری تجربی

گفت‌وگو با «محمد رضا پورحکیمی»، کارگردان نمایش «خانه‌خراب»

محمد رضا پورحکیمی
کارگردان

روزی صحنه یک سالن خصوصی این‌بار نمایش «خانه‌خراب» به نوین‌نگار و پورحکیمی نمایشی که گرچه بر اساس نمایشنامه «خسب» مولیر نوشته شده اما فضای تاریخی و ایرانی دارد و رویدادهای دوران مشروطه و به نوبت مجلس شورای ملی توسط کنتل لیاخوف و به دستور محمدعلی‌شاه را مرور می‌کند ولی این سبب تاریخی در نمایش، با فضای طنز از دواج تازه بهره می‌برد. که از آشفتگی اوضاع مملکت به نفع افزایش در آید اما خود و از دواج تازه بهره می‌برد. نمایش «خانه‌خراب» چندی پیش در نمایشگاه ملگ با حضور شما به پناه اجرای مجدد این نمایش، با محمد رضا پورحکیمی (کارگردان) گفت‌وگو کردیم.

و شخصیت‌ها به شما منتقل می‌گردند یا دست شما برای کارگردانی خلاقانه خودتان باز بود؟
خب آقای دادویی در دانشگاه استاد من بودند برای این اجرا ایشان خواهش کردم هم‌من را بزنند. هم‌من من باشم به همین دلیل هر کاری در این نمایش می‌خواستم انجام بدهم، در حد صد از آقای دادویی مشاوره گرفتم و تا برایش ماه صحبت کردم. حتی از گروه خیلی کمک گرفتم. یعنی هر کسی نظرش را می‌داد و به نظر من در نهایت مجموعه خوبی شد.

نمایش «خانه‌خراب» بسیار جابجایی و اطلاعات تاریخی در دیالوگ‌ها آغاز می‌شود و تا پایان، مرور رویدادهای تاریخی دوره مشروطه در آن دیده می‌شود. به عنوان کارگردان کدام یک از دو وجه نمایش برای‌تان مهم‌تر بود: فضا و موقعیت‌های طنز یا نمایش با اشارات تاریخی به اوضاع سیاسی کشور در آن برهه زمانی؟

من در کل دوست دارم وقتی کاری را انجام می‌دهم، چندوجهی باشد. دوست دارم در یک فضای تاریخی هم تعجب داشته باشم. دوست دارم متن خسیس یک نمایشنامه سبب شده خطی و کلاسیک و کمدی است، ولی ابتدا از زندگی و این نمایشنامه بر می‌آید. دوست دارم که از این نمایشنامه برای من اهمیت داشته که از روز اول به آقای دادویی گفتند دوست دارم این نمایش را وجود بخورد در تاریخ لحظه‌های کمدی را می‌کند بازگردی کامل باشد تا حرفی را که نمایش می‌خواهد بزند، به صورت کلمه گفته بشود. زمانی که یک تراژدی انسانی می‌آید، به نظر من تأثیر بار کلمات تراژدی به مراتب از کمدی بیشتر است. اگر در نظر بگیریم که ما هم در داخل خانه جبار اشراف می‌دهیم و به خارج از خانه در من تا تو را بیگی می‌دیم، دیدگاه این بوده که کل آن را در یک خانواده چندوجهی متضاد نشان بدهم.

بازی‌های خوب بازیگران، از این امتیازهای مهم نمایش است. در زمین به این کیفیت از بازی، سهم شما به عنوان کارگردان چقدر بود و تا چه اندازه خود بازیگران اجازه داشتند ایده‌ها و خلاقیت‌شان را برای شکل‌گیری نقش به کار ببرند؟

بسیار انتخاب بازیگر، من من زنده هر کدام از این بازیگران می‌فهمم، خود را شاکرد این‌ها می‌دانستند. خیلی شانس داشتم که الان دارم بهترین بازیگران موجود در تئاتر کار می‌کنند. خدا را شاکردم که جیسین اقتصادی تصمیم شده که کلاسیک آبی سبزی همتی، کاوه حسین‌جان، هادی عطایی و خود آقای رضا دادویی که بازیگر بسیار قاضی است و همپسور هم‌نظر، رضا مسعودی و حامد سوزنی را در این نمایش هم‌را داشته باشم. همه این‌ها به نوبه خود عالی‌اند. آقای حسین‌جان به نظر من یکی از بهترین بازی‌هایش را در این نمایش ارائه داده. ایشان هر شب روی صحنه به نوبت درس بازیگری می‌دهد، یعنی اگر یک دانشجو تئاتر می‌آید و کار ایشان را ببیند، واقعا فکرش را بازیگری برای اوست به خودم می‌آید که چنین گروهی دارم. البته در نظر من، من ایده‌های دیگری داشتم برای شکل‌های دیگر آقای ولی چون همه این بازیگران استادان من هستند. حتی کار فکر می‌کردیم و نظرم می‌آید الان خیلی از میزبانان، مدیسین حرفه‌ای بودن خود بازیگران است. من نشود کارگردانی‌ام.

۸۰۰ عدد کار را می‌سازم به خود بازیگر، یعنی می‌کنم شما روی صد تود بز، بعد آن را هر کسی می‌دیده و این کار به عنوان یک دوره دکتری تجربی برای من تمام شد!

نمایشنامه «خانه‌خراب» فضای ایرانی، سستنی و تاریخی دارد. طنز گفتاری و رفتاری نمایشنامه، در بسیاری از لحظه‌ها سبب تئاتر تخیل حومی نزدیک شخصیت حتی جایی هم شخصیت خدمتکار خانه به نمایش تخیل حومی اشراف می‌کند. چرا با وجود قابلیت‌هایی که متن برای اجرای تخیل حومی دارد، از عناصری مثل شخصیت سیاه و موسیقی شاد و طرب‌انگیز در آن بهره نبردید؟

من دوست داشتم نمایش ایرانی را به شکل دیگری اجرا کنم. دوست داشتم همان نمایش ایرانی سابق باشد. دوست داشتم شکل مدرنی داشته باشد.

با توجه به اینکه نمایش‌های ایرانی سستنی و همدیشه از ماهه‌گویی نیز بهره می‌برند، آیا شما بازیگران خانه‌خراب، مجوز داشتند تا در موقعیت‌های طنز، بداهه‌ها و بازی‌های بکنند یا به دیالوگ طبق آنچه تمرین شده بود. پیش می‌رفتند؟

بداهه‌گویی در تئاتر صد درصد جزو قاعده‌های است که حتما باید یادشند. من به نوبه خود در کارگردانی بازیگران، کارگردانی کردن، مقدم بازیگری که توانایی بداهه‌گویی و تخیل و نظر دادن نداشته باشم، بازیگری است که هم‌را نیست، یا نمی‌خواهد همسازری کند می‌آید از بازی درخشان که دارد.

محمد رضا پورحکیمی، کارگردان نمایش «خانه‌خراب»

من کلاً می‌خواستم روی حرفی و طبع آدمیزاد کار کنم. نمایشنامه «خسب» را خیلی دوست داشتم، چون رابطه‌های خانوادگی برایش خیلی اهمیت دارد. اگر بخواهم روی چیزی فکر کنم و ارائه‌دهم، بیشتر روی رابطه خانوادگی می‌فکرم. رابطه‌های خانوادگی جنبه‌های مختلفی دارند، از جمله اینکه در خانواده‌های ایرانی، فضا اینکه دیکتاتوری است و معمولاً پدر خانواده به جای خانواده تصمیم می‌گیرد

با مشکل حرفه‌ای دیگری دارد که خالتی در امور کار نمی‌کنند، ولی چون من جوانم و اول‌راه هستم، خیلی کمک گرفت از دوستان، یعنی بداهه‌گویی‌ها، میزبانان بازیگران و حرفه‌ای‌بودن‌شان در این کار خیلی کمک کرد.

این نمایش تیزرهای امسال ابتدا در نمایشگاه ملگ اجرا شد و بعد به نمایشگاه شهرزاد آمد. حتی برخی بازیگران تغییر کردند. دلیل تعویض‌شان برای ادامه اجرا چه بود؟
نمایشی که ما در سالن ملگ اجرا داشتیم. تصمیم گرفتیم با مجموعه تئاتر شهرزاد صحبت کنیم و مدتی هم نمایش را اجرا کردیم. اما شرکت اینجا هم استقبال خوب بود و فضا داریم اجرا کنند. روز بعد دیدیم که...

امیر کاوه آهنگین‌جان در نقش نمایشگاه را با خود همراه می‌کند. اما در بسیاری از لحظه‌ها، به اتفاق بیان بازی‌های، به تخیل نزدیک می‌شود و یادآور شخصیت‌های نمایشنامه می‌شود. به نظر شما، در هر سریال، تیزر آهنگین‌شهرزاد، مستوفی؟

سبباً باید بگویم آقای امیر کاوه آهنگین‌جان، واقعا آهنگین بازیگری‌اند. بازیگر بسیار خوب، قدر، حرفه‌ای و متعهد. من خیلی دوست‌شان دارم. به نظر من بازی ایشان در نقش جبار، ایشان یک چهره روح است. ایشان خیلی فراز از نقش‌های ماندگار جبار، دانی‌جان بلبلون، بابا آبی و شهاب‌مستوفی را می‌تواند بازی کند. ایشان استعدادی دارند که وقتی روی یکسند، دیالوگ می‌گویند، من حیرت می‌کنم و به وجد می‌آیم از بازی درخشان که دارند.

لکنه تا گفته‌ای اگر مانده، بفرمایید. به عنوان یک دانشجو جوانی تمام که تازه به‌شاه اول را بر می‌دارد، دوست داشتم مردم با تئاتر آشنا شوند. دوست از تئاتر حمایت می‌کنند. واقعا تئاتر، هر کسی است که مثل کتاب خواندن و گوش دادن به موسیقی، روح آدم را بخواند. جنبه سرگرمی هم باعث لذت‌بخش بودن این کار می‌شود. خوشم می‌آید هر کسی که می‌تواند من تئاتر این منگتک استیاری بدهد و هنر تئاتر را زنده بگذرد، تقاضا دارم این کار را بکنند. من به خودم حرفی در این کار ضرر کردم البته است. ولی ریسک بزرگی بود. همه می‌فکرند بکنم، عمر می‌گویی و پلانت را هنر می‌فهمی! آقای هنرمندان تولید کار خیلی سرسبز است. اگر بخواهم در یک سالن خصوصی هم می‌توانم صحنه برود که فقط آهنگین‌شهرزاد، حتی با بازیگران مبتدیان که املاً مستوفی به بخواند، آن کار تا بکنم. ۱۰۰ میلیون تومان هزینه دارد. چون سالن‌های خصوصی بسیار می‌خواهد، تئاتر کار پول می‌خواهد، تولید پول می‌خواهد، تئاتر کار پول می‌خواهد. در کل کار خوب پول می‌خواهد. با اوضاع گرانی کسب، تولید تئاتر خیلی جرات می‌خواهد. هیچ فضایی نیست که کار شما برنده با نغمه‌ها ضامن نیست، چون قلب تئاتر با قلب مردم می‌تند. اگر حال مردم بد و پارتی‌ساز باشد، مردم تا تئاتر نمی‌آیند. چرا بروند تئاتر ببینند؟

حضور نویسنده نمایشنامه در تریبسن بازیگران، چه تأثیری در اجرا داشت؟ با توجه به اینکه آقای دادویی تجربه کارگردانی دارند، آیا نظرات خود را درباره متن

«قفس» محمد حاتمی در تالار حافظ

محمد حاتمی در جدیدترین تجربه خود در عرصه تئاتر، نمایش «قفس» را در تالار حافظ روی صحنه برد. به گزارش همشهری، محمد حاتمی بازیگر و کارگردان با سابقه تئاتر درباره جدیدترین تجربه اش گفت: «این نمایش را روی صحنه برده‌ام و نمایش در بستری اجتماعی دارد قصه زنی نویسنده را روایت می‌کند که به همراه همسر پزشکش در یک مجتمع زندگی می‌کنند. زن در حال نگارش رمان است و به تمام کاراکترها و موقعیت‌هایشان عینیت می‌دهد و وارد زندگی‌شان می‌کند.» حاتمی با اشاره به اینکه این نمایش دارای ۶ پرسوناژ است، افزود: «شهره سلطانی، سام قریبیان، الهه شه پرست، شهر روز دل افکار، یزدان فتوحی، احسان عباسی و خودم در این نمایش به عنوان بازیگر حضور داریم.»

این هنرمند عرصه تئاتر درباره روند تولید این اثر نمایشی با توجه به شرایط اقتصادی موجود، تأکید کرد: «نمایش ما تهیه‌کننده ندارد. ما تئاتر کار می‌کنیم و اهل تجارت نیستیم و تمامی بازیگران و عوامل گروه برای شرافت تئاتر با من همراه شده‌اند و برای جیب‌شان کار نمی‌کنند. امیدوارم بنیاد فرهنگی و هنری رودکی و اداره کل هنرهای نمایشی از نمایش «قفس» حمایت کنند. بعد از ۴۳ سال کار در تئاتر این روزها درگیر بوروکراسی و کاغذبازی برای دریافت مجوزهای مختلف شده‌ام تا بتوانم نمایش را روی صحنه ببرم.»

نمایش «بازی بزرگ» به کارگردانی زهره بهروزی نیا آنچه میبینید واقعی نیست

نمایش «بازی بزرگ» به کارگردانی زهره بهروزی نیا، با بازی آتیه جاوید، فاطیما سرلک، مریم سرمدی، مریم معینی، بهناز ناصری و هدا ناصح هر شب ساعت ۲۰:۱۵ در سالن قشقایی تئاتر شهر به روی صحنه است.

رئال و کمدی پیش برود اما در واقعیت، طنزی تلخ را به بیننده میخوراند و هر چه در نمایش پیش میبرد از بار طنز کاسته و به وزن واقعگرایی داستان می افزاید. داستان نمایش در میان روایتها، به خوبی فرصت را غنیمت میبرد و این مهم را به مخاطب القا میکند که لزوماً هر زندانیهای مجرم یا تبهکار نیست. و هر انسانی با توجه به شرایط زیستی و موقعیتی که در آن قرار دارد ممکن است دست به کار غیرمعتادانه ای بزند و زندگی پیش روی خود را دچار تلاطمی عجیب کند. اما در انتهای نمایش با پایانی متفاوت از آنچه تاکنون گذشته بود، فضا را غیرمنتظره و مخاطب را غافلگیر میکند. دکور و طراحی صحنه بسیار ساده اجرا شده بود که اگر نمایش در استفاده از آکسسوار بهره بیشتری جسته بود، بر جذابیت نمایش می افزود. اما بازی ها روان و باور پذیر است، و توان بازیگران در اجرایی رئال، سایر مسائل را پوشش میدهد. آوازهای نمایش به خوبی انتخاب شده و همخوانی بازیگران به ملاحظت اثر افزوده است.

«بازی بزرگ» کنایه ای دوپهلوی است به داستان نمایش، به آن معنا که قرار است بازی (اجرای تئاتری) در نمایش رخ دهد، یا اینکه بازیهای با مخاطب اتفاق بیفتد. ولی هر چه که هست، این بازی بزرگتر از آن چیزی است که در ذهن مخاطب میگذرد. نمایش «بازی بزرگ» روایت مونولوگ وار پنج زن زندانی است، با دیالوگها و بازیهای رئال با بن مایه طنز. این پنج زندانی به همراه زندانبان خود در مسیر پیش روی خود درگیر چالشی میشوند و برای مدت زمانی از ادامه راه خود می مانند. این چالش و معضل پیش آمده در ابتدای متن داستان به خوبی طراحی شده که مخاطب را درگیر ادامه راه و حل شدن مشکل کند. آنها (پنج زن زندانی) از فرصت پیش آمده استفاده میکنند تا به بیان داستان خود بپردازند، اما این میان، ذهن تماشاچی منتظر حل و رفع شدن مشکل پیش آمده است. نمایش سعی بر آن دارد که هر از گاهی با چاشنی طنز فضا را تلطیف کند و در بستر

ایرج افشاری اصل، پژوهشگر و منتقد تئاتر:

در تئاتر باید نشانه و تصویر بر سخن مقدم باشد

داده شده است.

او با تأکید بر اینکه کارگردان نمایش در سه پرده آخر به موضوع سوریه و مدافعان حرم می‌پردازد به این معنا که گویی واقعه کربلا همچنان در جریان است، بیان کرد: چهارمین مؤلفه موفقیت برای یک نمایش که اولین، مهم‌ترین و اساسی‌ترین عنصر نیز به شمار می‌رود، جذابیت است و در این مسیر کارگردان باید ابتدا مخاطب را جذب و سرگرم و سپس حرف مذهبی، سیاسی و فلسفی خود را عنوان کند. «تئاتر از مسیح» دارای ساختاری منسجم با تصاویری جذاب است و با توجه به تمام عناصر تشکیل‌دهنده خود، جذابیت را برای تماشاگر به ارمغان می‌آورد.

افشاری اصل گفت: ساختار منسجم برای موفقیت یک پروژه لازم و ضروری است و اگر اثری را برای مخاطب عام هم اجرا کنیم، نیاز است ساختار منسجم داشته باشیم و عناصر با یکدیگر ارتباط معنادار داشته باشند و خوشبختانه بیش از یک دهه است این ساختار، فرم جدیدی را به تئاتر مذهبی ایران تزریق کرده است.

این نویسنده تئاتر در ارتباط با اینکه ممکن است برخی مخاطبان پس از تماشای نمایش بگویند در بخش عمده کار شاهد مداحی هستند بیان کرد: حجم قابل توجهی از کار مداحی است در حالی که در عرصه تئاتر تأکید بر آن است که نشانه و تصویر بر سخن مقدم باشد. ما در «تئاتر از مسیح» شاهد اثری سرشار از تصویر هستیم که داستاوردی مهم به شمار می‌رود و در حقیقت یکی دیگر از دلایل موفق بودن نمایش است.

شیعیان به شمار می‌رود که همه ما خاطراتی از آن داریم. افشاری اصل با اشاره به اینکه قصه و روایت ابتدایی این نمایش، منبع و مرجع را برمی‌دارد و یک تم و نشانه را بسط می‌دهد، اذعان داشت: دومین مورد روایت است و اینکه قصه‌ای را چگونه روایت کنیم مهم است و در این بخش این فرصت وجود دارد که در اجراهای آتی، روایت جذابیت بیشتری داشته باشد تا با اثری دراماتیک‌تر مواجه شویم. این پژوهشگر و کارگردان تئاتر در ادامه افزود: سومین عنصر برای جذابیت کار ریتم آن است و از آنجا که ما با انبوهی از رنگ، نور و انفجار در کار مواجهیم، باید بگویم در این بخش موفقیت حاصل شده و برای مثال در توضیح این بخش باید بگویم با فاصله ۲ متری از ردیف اول، دو اسب وارد صحنه می‌شوند و مانور می‌دهند و در ادامه دو شتر می‌آیند و به‌قدری تمرین برای این بخش انجام شده که حتی گویی اسب‌ها هم بازی می‌کنند و به آن‌ها میزانشن

ایرج افشاری اصل، پژوهشگر و منتقد تئاتر معتقد است نمایش «تئاتر از مسیح» اثری است دارای مؤلفه‌های یک نمایش موفق که مخاطب را با ساختاری منسجم و تصاویری جذاب همراه خود می‌سازد.

اجرای نمایش «تئاتر از مسیح» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی علی اسماعیلی از روز چهارشنبه بیست و ششم مرداد آغاز شده است. این نمایش شیوه‌ای از روضه‌خوانی هنری با محوریت مصائب خاندان عصمت و طهارت در واقعه عاشورا است که به مدت ۳۰ شب در دو نوبت ۲۰ و ۲۲ به میزبانی بوستان ولایت اجرا می‌شود.

ایرج افشاری اصل، نویسنده، کارگردان، پژوهشگر و منتقد تئاتر که در روزهای اخیر به تماشای «تئاتر از مسیح» نشست دربار ساختار تولید و کیفیت اجرای آن گفت: نمایش اثری اقتباسی و از قضا روایت اسماعیلی در «تئاتر از مسیح» برای اکثر اذهان آشناست. به‌همین دلیل شاهدیم که مخاطب چند هزار نفری با اثری همراه می‌شود و گاه تک‌واژه‌ای از زبان شخصیت‌های اباعبدالله (ع) و حضرت عباس (ع) کافی است تا شاهد درآمدن اشک مخاطب باشیم. او در ادامه تصریح کرد: من در نشست‌هایی که در راستای برپایی این نمایش برگزار شد، به این موضوع اشاره داشتیم که «تئاتر از مسیح» دارای پنج مؤلفه برای نمایش‌های موفق است و اگر بخواهم در این مجال نیز به این نکات اشاره کنم باید بگویم اثری موفق است که داستانی سرراست، منسجم و مخاطب‌پذیر داشته باشد و از آنجا که قصه «تئاتر از مسیح» برای ذهن آشناست، موضوعی مشترک میان

تاریخ انتشار: سه شنبه ۲۲ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۱۰:۱۵

نمایش تن سایه در پردیس سپند ادامه دارد

به گزارش امیر پارسائیان مهر روابط عمومی
تئاتر تن سایه، این نمایش به نویسندگی و
کارگردانی مریم یاسین زاده و تهیه کنندگی
احسان حاجی پور هر شب و تا سی و یک
شهریور ساعت بیست و یک در تماشاخانه
سپند سالن دو روی صحنه می رود.

در این نمایش شاهد هنرنمایی مریم مومن،
علیرضا جلالی تبار، سمن قناده، آناهیتا
خسروی و حسین جاهد خواهیم بود ضمن
اینکه محمد زندوکیلی در این نمایش برای
مخاطبان می خواند.

طراح صحنه: آیدین کشاورز، حسام الدین
فروتن / طراح لوگو و طراح پوستر: حسام
حاجی پور / طراح لباس: متین کیمنش /
طراح نور: حسام الدین فروتن / طراح گریم:
نوبید فرح مرزی / مشاور کارگردان: بهرام
عباسی فرد / آهنگساز: سالار خاتون آبادی
/ آهنگساز قطعات: محمد زندوکیلی / ترانه
سرای قطعات: احمد امیر خلیلی / تنظیم
قطعات: کارن سعادت / کمانچه: فریاد بزن /
دستیاران کارگردان: سینا فرجام، مجتبی نظر
زاده / منشی صحنه: فرزانه فروندی، یاسمن
کریمی / مدیر اجرایی: آیدین کشاورز / دستیار
صحنه: احمدرضا میر رجبی / عکاس: حسام
الدین فروتن / ساخت تیزر: وی مپ استدیو
/ طراح مپینگ و اجرای مپینگ: گروه مپ
تک / مجریان گریم: ماهان ابراهیم زاده، ترمه
فرح مرزی / دستیار لباس: مبینا بی‌آزار / مدیر
روابط عمومی: امیر پارسائیان مهر / جانشین
تهیه کننده: نگین کاسه چی / دستیار تهیه
کننده: شایان سیدمحمود

تن سایه قصه آدم ها از اقلیم های مختلف این
سرزمین است که روایت های عاشقانه شان
مثل سایه هیچ وقت از آنها جدا نمی شود.

گفت‌وگوی «وطن امروز» با کارگردان تله‌تئاتر «کاتب اعظم»

عاشورا؛ این بار از خیمه ابن سعد

احمد رضا انصاری پور: این روزها تلویزیون در حال احیای یک سنت دیرینه به نام تله‌تئاتر است. تلویزیون پس از فرقی که نامدیت با تئاتر، اندک اندک در حال آشتی کردن با این هنر چشم‌نواز است و ۲۰۳ سالگی می‌شود دوباره پای تله‌تئاترها به تلویزیون باز شده است. در این سیر بازگشت تئاتر به تلویزیون اما تا مدتی پیش خبری از آثار آیینی نبود. حالا «کاتب اعظم» آمده تا نخستین تله‌تئاتر آیینی‌ای باشد که در این سال‌ها روی آنتن تلویزیون می‌رود.

سه گزارش «وطن امروز»، در بین آثار عاشورایی که این سال‌ها روی آنتن می‌رفته، جمع تله‌فیلم‌ها و فیلم‌های سینمایی و سریال‌ها جمع بوده است اما حالا با اتمام فرآیند تولید «کاتب اعظم» قرار است تله‌تئاتر نیز به جمع آنها بپیوندد. «کاتب اعظم» را از چند جهت باید نخستین بدانیم. اولاً از آن جهت که نخستین سریالی است که مرکز سریال سوره آن را به تولید رسانده است. ثانیاً از جهت اینکه نخستین تله‌تئاتری است که پس از بازگشت تله‌تئاتر به تلویزیون، توانسته به عنوان نمایشی از آیینی‌ها به آنتن برسد و ثالثاً زاویه دیدی که به عاشورا دارد، زاویه‌ای متفاوت است. مجموعه تله‌تئاتر «کاتب اعظم» به روایت واقعه کربلا از شب تا عصر عاشورا از خیمه دشمنان می‌پردازد و از این جهت از دیگر روایاتی که به تصویر کشیده شده، متمایز است. تصویربرداری

«کاتب اعظم» بتازگی به پایان رسیده و این مجموعه در حال آماده‌سازی است تا بزودی از تلویزیون پخش شود. با توجه به نزدیک بودن زمان پخش این مجموعه، سریعاً مهدی غسوری، کارگردان آن رفته و با او گفت‌وگویی داشتیم. کارگردان تله‌تئاتر «کاتب اعظم» در پاسخ به اینکه تله‌تئاتر چه برکاتی برای تلویزیون دارد، گفت: من متولد دهه ۵۰ هستم و تله‌تئاتر برای من و هم‌نسل‌هایم درست و همان چیزی بود که

ما را به سوی حوزه تئاتر و نمایش فرامی‌خواند. برای ما در آن دوره خیلی جذاب بود که هنرپیشه‌های تئاتر را بتوانیم از قاب تلویزیون ببینیم و این همان چیزی بود که من را به تئاتر علاقمند کرد. تله‌تئاتر در آن دوره بسیار پررنگ‌تر از امروز بود و رونق بسیاری داشت. قبلاً تله‌تئاتر خوبی را می‌دیدیم اما امروز متأسفانه آن رونق سابق را ندارند. یک فرهنگ‌سازی لازم است تا این هنر بی‌بدیل بار دیگر در تلویزیون ما احیا شود.

■ حسن ختام با ندای «هل من ناصر» غفوری درباره داستانی که «کاتب اعظم» به روایت آن پرداخته، گفت: روایت «کاتب اعظم» از نیمه‌های شب عاشورا آغاز می‌شود و تا عصر واقعه، درست همان لحظه‌ای که امام حسین ندای «هل من ناصر یبصرنی» سر می‌دهد، ادامه دارد و آخرین ندایی که در سکس با پای می‌شنیده می‌شود، همین جمله است. در ۷ قسمت این تله‌تئاتر، اتفاقاتی را که در این بازه زمانی رخ داده، با رعایت توالی زمانی به تصویر کشیده‌ایم و تلاش شده تا همه رخدادها، از اتفاقات روز واقعه که عوام از آن اطلاع دارند گرفته تا آن دست رویدادهایی که با پژوهش بیشتر به آنها رسیدهایم، آورده شود.

■ عاشورا با زاویه دید متفاوت کارگردان «کاتب اعظم» در پاسخ به این سوال که با توجه به روایت یک بازه مربوط به روز عاشورا، آیا از همان ابتدا هم پشیمان بوده‌ایم این کار به ایام اربعین برسد یا خیر، گفت: شاید بهتر باشد به جای آنکه «کاتب اعظم» را یک کار عاشورایی بدانیم و آن را به روز عاشورا محدود کنیم، از آن به عنوان یک «کار حسینی» یاد کنیم. تنوع نگاه ما در این کار نکاهی جدید است و محدود به زمان خاصی نیست. ما روایت را از درون خیمه ابن‌سعد شروع کرده‌ایم و به قصه کابینه‌ای که قرار بوده در آن روز واقعه‌نگاری کنند، پرداخته‌ایم و از این زاویه دید به واقعه عاشورا و امام حسین (ع)

عرصه آغاز کنم و «کاتب اعظم» نخستین تجربه من در حوزه آیینی نیست و امیدوارم آخرین تجربه هم نباشد. چون واقعا برکاتی را که کارهای آیینی در زندگی‌ام وارد کرده‌اند، حس کرده‌ام و به همین خاطر امیدوارم فعالیتیم در این حیطه ادامه‌دار باشد.

وی در پایان درباره برنامه خود برای ادامه فعالیت‌های آیینی گفت: قصد دارم در یک کار آیینی دیگر به ادامه همین واقعه عاشورا تا رسیدن به شام ببردارم و پژوهش‌هایی را نیز در این زمینه آغاز کرده‌ام تا درباره کاروان اسرافیل‌نامه‌ای بنویسم. ایده دیگری نیز از سوی یکی از دوستان مطرح شده که درباره امام حسن مجتبی است و اگر توفیقی بود، به آن ایده هم خواهیم پرداخت.

و مظلومیت ایشان اشاره داشته‌ایم. غفوری در ادامه افزود: از همان اول بنا بود کار به ایام اربعین برسد و در این ایام پخش شود اما همان‌طور که عرض کردم این قصه، زمان نمی‌شناسد.

■ امیدوارم آخرین کار آیینی‌ام نباشد کارگردان این مجموعه ضمن اشاره به اینکه زمان پخش آن هنوز به طور دقیق مشخص نشده، گفت: تله‌تئاتر «کاتب اعظم» برای پخش در تلویزیون تدارک دیده شده اما علاوه بر تلویزیون، توافقاتی هم با برخی پلتفرم‌ها برای انتشار آن انجام شده است.

ایسن فعال حوزه تئاتر در ادامه خاطر نشان کرد: من این افتخار را داشتیم که با تئاترهای آیینی کار خودم را در این

همزمان با آغاز سال تحصیلی جدید

مدرسه تئاتر مولوی راه اندازی می شود

ما این است که شرایط استاندارد و آموزش را برای علاقه‌مندان به تئاتر در نسل جوان، دانشجویان غیرتئاتری و دانش‌آموزان مقطع متوسطه دوم، با صرف هزینه‌ای اندک فراهم کنیم تا آموزشی بلندمدت در زمینه تئاتر داشته باشند و برای آینده خود تصمیم‌گیری کنند. حریری درباره مدت زمان هر دوره آموزشی مدرسه تئاتر مولوی افزود: هر دوره مدرسه در ۴ ترم تعریف شده که تقریباً ۲

سال طول می‌کشد. هر هنرجویی که بتواند با موفقیت دوره اول را سپری کند دوره دوم خواهد شد. مدیر مرکز تئاتر مولوی در پایان درباره استادان در نظر گرفته شده در مدرسه تئاتر مولوی هم یادآور شد: ما از نسل جوان تئاتری بالآخر دانشجویان مقطع تکمیلی یا فارغ‌التحصیلان تئاتر که در عرصه تئاتر فعالیت دارند در امر آموزش استفاده می‌کنیم.

مدیر مرکز تئاتر مولوی اعلام کرد انتشار فراخوان مدرسه تئاتر مولوی همزمان با بازگشایی مدارس و آغاز سال تحصیلی جدید در مهرماه انجام و فعالیت این مدرسه فصل پاییز آغاز می‌شود. به گزارش «وطن امروز»، مدرسه تئاتر مولوی همزمان با آغاز سال تحصیلی جدید راه‌اندازی می‌شود. امیرحسین حریری، مدیر مرکز تئاتر مولوی درباره وضعیت و سرانجام فعالیت مدرسه

تئاتر مولوی به مهر گفت: تمام سعی ما این است که همزمان با سال تحصیلی جدید، مدرسه تئاتر مولوی راه‌اندازی کنیم. از ابتدای مهرماه فراخوان مدرسه منتشر می‌شود و فرصتی ۳۰ روزه برای ثبت‌نام علاقه‌مندان در نظر گرفته شده تا از دل آنها بر اساس روندی که تعیین شده، کارشناسان انتخاب هنرجویان را انجام دهند. وی تأکید کرد: همه هدف